

то сѣщити Българе така и Варяго-русити, като малко на брой, сторили си и слѣли съ голѣмъ-тъ Словенскъ массъ. *Л. Д. 1872 р. 213.*

Сторѣ *гл. св. Струвамъ* *гл. дл. 1)* сѣлаю, дѣлаю: Как' ѣ рече майка, така стори. *М. 59.* „Синови, деветъ синови! Като ѣдете и пийте, Какво ще да ва попита Кой що му е мило, драго, Него, синови, да стора“. *М. 99.* Нѣ какво да стори като съ врѣмя съмъ са заловилъ и закачилъ и сега не мога вече да са откача. *Зк. 62.* Добра майка струва и врьдва повече отъ колко-то сто душъ граматници. *Л. Д. 1874 р. 102. Съ двумя вин.* Що ме даржа'е за три години Лете на сѣнце, зима на черенъ, Дур' ме сторіе Катунъ Егюпка. *М. 79.* Чи ща я силно да бѣгамъ; Планините ща убора, Камани-те прахъ ща стора (*обращу въ прахъ*). *М. 108.* **Не мя струвай да—**, не заставляй (принуждай) меня, не доводи меня: Не мя струвай, да ся кълна,—да ся вѣрѣя. Вѣрвай Бога, първо либе, Чи не либѣ друго либе! *Пк. 93.* „Не мя струвай Да развърза триста раны, Раны, три стрѣлы Татарскы“. *Гл. 253.* Не ме струвай, пиле, да разврѣждам Мѣй-те трѣста рани, три стрѣлы татарски. *Д. р. 5.—син.* направѣ нѣкому нѣщо: Стоѣне, ти наш масторе Че що ти стори масторица? *Д. 43, 68—69.* Райна ми е порѣчала, да тя попытамъ, що е сторило тебѣ, княже, Българско. *Р. 98.* 2) стою: Конче му струва хилада, Булче му струва два града. *Д. 80, 8—9.* Ако воловете струватъ петстотинъ, азъ ще ги оцѣня за сто. *Ст. 43.* И не гледай дрехи, ако мома има, Обещи и венци, шити рѣкаве; Това все не струва салъ неколко гроши. *М. 328.* Знатны и сребърны нѣчта стрували много пари. *Ј. 114.* Драганке, сестро Драганке, Без мене пари не струваш, Какво-то ази без тебе. *Д. 19, 75—77.* Владиката—не ли види и чува че житото ни са искваси и не струва парѣ (*ничею не стоить*). *Зк. 20.* Тѣя шегѣ не сторѣ парѣ (*съ см. не удаласъ*).—Чувство-то ни струва като капка лой! *Л. Д. 1872 р. 226.* 3) безъ объекта и съ отр. не гожусъ: Не струватъ стѣклени-ты, прѣстени-ты, чиніени-ты (игралца), зачто-то ся строшавать и чирепчетата го порѣзвать. *Л. Д. 1869 р. 101.* Не струватъ купешки-ты дръвени и шарено обагрени зурнички и др. т. зачто-то тѣ сѣ намазаны съ отровны бои. *ид. 6.* На воденицѣ гадулка не струва. *Ч. 188.—нѣкого за,* приму за кого либо: Азъ го сторѣхъ за начѣлникъ та са упѣлѣхъ.—Като щѣла да сѣ удави и маймуната, нѣкой делфинъ сторѣлъ ѣ на чело-вѣкъ, зелъ ѣ на грѣбъ да ѣ изнесе на сушѣ. *Сб. 99. Съ объектами* *гл. сторѣ имѣтъ значенія 1) грѣхъ*, согрѣшу: Не сѣ болно боля отъ господа, Тук' сѣ болно отъ твой-те грѣо'и, Що ми стори на твое-то брате, Що го дѣржишъ на темна заидана. *М. 180. 2)—гости (Мак.)* соберу пиръ: После разбрале сѣте свой люгѣ, Гости сторѣле за три